

బియ్యం కథ

‘గురువుగారూ రామరాజ్యం వచ్చేసిందిసార్’

‘ఏమిటి ఆనందం’

‘బియ్యం రెండు రూపాయలకే దొరుకుతోంది’

‘సంతోషం- బియ్యం చవకగా వస్తే- ఎంత ఆదా చేస్తావు బ్రదర్’

‘మునుపు కిశో బియ్యం నాలుగైదు రూపాయలుండేది కదా? అందువల్ల వారానికి ఏబై రూపాయలైనా పొదుపు చేస్తా స్వామీ!- ఈ రోజు రెండు రూపాయల బియ్యం విందు చేస్తా! అంటూ గురవయ్య సంతోషంతో ఇంటికి చేరాడు. రాత్రి భార్య మల్లెపూలు పెట్టుకొని నవ్వుతూ స్వాగతం పలుకుతుందనుకుని గురవయ్య మునిసిపోయాడు. తీరా తలుపు తీశాక భార్య అగ్గినిప్పలా భగ్గుమంది!

‘ఏమిటి మూతి ముడుచుకు కూర్చున్నావు’ గురవయ్య ప్రశ్నార్థకరంగా నిలుచున్నాడు.

‘చూడవయ్యా! బియ్యం తెచ్చావా! ఎంత నాసిరకమో చూడు! సగం రాళ్ళు, సగం బెడ్డలు, అక్కడక్కడ పురుగులు- అన్నీ పోను మిగిలిన బియ్యం ఎన్ని! పావులో కూడా లేవు- ఇవి ఎవరు వండ గలరు? ఎందరం తినగలం!! భార్య రుసరుసలాడింది.

“వో పనిచేద్దాం- బియ్యం పట్టుకెళ్ళి దుకాణదారుకు ఇచ్చేసి మంచి బియ్యం ఇమ్మందాం’ అన్నాడు గురవయ్య.

‘దుకాణదారుణ్ణి వచ్చి పట్టుకుపోమ్మని చెప్పండి’ అంది భార్య గొప్ప సలహా ఇచ్చినట్టు.

‘ఏమయ్యా ! మీ ఇంట్లో మీ ఆవిడ కలిపిందేమో బెడ్డలు, రాళ్ళు!
కరీ అలవాట్లు మా వంశానలేదు’ అన్నాడు దుకాణదారుడు.

చూడు నీ మీద పోలీసు కంప్లెయింట్ ఇస్తానన్నాడు గురవయ్య
కోపంగా !

‘ఇచ్చుకో ! అంటూ దుకాణదారుడు హాయిగా చుట్ట ముట్టించి
పొగపీల్చసాగాడు.

గురవయ్య కోపంతో పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళాడు.

‘ఏమయ్యా ! ఏం జరిగింది’ అన్నాడు పోలీసు ఇన్స్ పెక్టర్.

సంగతి వివరించి చెప్పాడు గురవయ్య.

‘వాడిపని పడతా, కంప్లెయింట్ రాసి ఇవ్వు’ అన్నాడు ఇన్స్ పెక్టర్.

గురవయ్య సంతోషానికి అవదులేవు. పరపరా పోలీసువాళ్ళ కాగి
తంమీదే కంప్లెయింట్ ఇచ్చేశాడు.

కంప్లెయింట్ తీసుకున్న పోలీసు కానిస్టేబుల్ చెయ్యిచాచాడు.

‘ఇదేమిటి ?’ అన్నాడు గురవయ్య.

ఏమయ్యా ఏమీ తెలీకుండా వున్నావు’ అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

బిత్తరపోయి గురవయ్య ఇన్స్ పెక్టర్ వైపు చూశాడు.

‘అది మామూలేనయ్యా అడిగింది ఇచ్చేయి’ అన్నాడు ఇన్స్ పెక్టర్.

తప్పనిసరిగా గురవయ్య పది రూపాయలు కంప్లెయింట్ తోపాటు
అందిచ్చాడు.

పోలీసు దుకాణదారుని కేకేశాడు. తిట్టాడు. లాఠీ పుచ్చుకుని అం
గడి పెట్టెలమీద బయపెడుతూ తెగకొట్టాడు. ‘పద లోపల బియ్యం ఎలా
ఉన్నాయో చూస్తా’ అన్నాడు పోలీసు.

గురవయ్య బై చే వున్నాడు.

పోలీసు దుకాణం లోపలికి వెళ్ళి నవ్వుతూ తిరిగివచ్చాడు.

‘ఏమయ్యా ! బియ్యం అంతా మంచిగా వుంటే రాళ్ళు, బెడ్డలు
అంటావేమిటి ? రాంగ్ కంప్లెయింట్స్ ఇస్తే జాగ్రత్త, బొక్కలో
వేసేస్తా’ అన్నాడు పోలీసు. గురవయ్య బెదిరిపోయాడు.

బియ్యం కోసం కటకటాల మధ్యకా ? అని బాధపడుతూ ఇంటికి వెళ్ళాడు గురవయ్య. భార్యకు కథ చెప్పితే విషాదంగా ముఖం పెట్టుకున్నా రుంది.

‘వంట చేశావా ?’ అని అడిగాడు గురవయ్య.

‘వంట ? ఏం పెట్టి చేయాలి కిరసనాయిలు స్థాకులేదట’

‘ఈ రాత్రి కిరసనాయిలు నేనెక్కడ తేగలనే’ అన్నాడు గురవయ్య.

‘బ్లాకులో కొందామంటే చేతిలో పైసా లేదు’ అంది భార్య.

‘రేపు కిరసనాయిలు దొరుకుతే వండి పెట్టాలి. ఉన్న కట్టెలు రెండూకూడా బూడిదయ్యాయి’ భార్య విచారంగా కూర్చుంది. మెల్లిగా నసిగింది. ‘చంటాడికి జ్వరం వచ్చింది’ గురవయ్య తలమీద పీడుగు పడ్డట్టయ్యింది.

‘మందు తీసుకురావా’ అంది భార్య.

‘పది రూపాయలు లేందే మందు డాక్టరిస్తాడా ? ఇంతకీ జ్వరం ఎందుకొచ్చిందే’ అడిచాడు గురవయ్య.

‘ఏముంది నీళ్ళు ! మడ్డినీళ్ళు కుళాయిల్లో వస్తున్నాయి. అవి తాగుతే ఏమౌతుంది నీకూ నాకూ కూడా జ్వరం వస్తుంది” అంది భార్య మూతి తిప్పుకుంటూ.

‘డాక్టర్ కు ఈ పది రూపాయలు ఇచ్చేస్తే అంతా ఖాళీ’ గురవయ్య గుర్తుమన్నాడు.

‘ఏబై రూపాయలు అదా అయిందనుకున్నా ఈ బియ్యంవల్ల ! ఇదేమిటి అంతా ఖర్చయిపోయింది. చివరకు నాకే అన్నం లేదు’ అనుకున్నాడు గురవయ్య. పిల్లాడికి మందేసి. గురవయ్య, భార్య ఒకరి నొకరు చూసుకున్నారు. విషాదంగా కన్నీరు తుడుచుకుంటూ ఒకరి నొకరు కౌగిలించుకున్నారు కన్నీటి చుక్కలు రాలుస్తూ రెండు గ్లాసుల మంచినీరు తాగి ఒకరిఒడిలో ఒకరు పడుకున్నారు.

“ఇదయ్యా పేదవాడి బియ్యం కథ” అన్నాడు సురువుగారు శిష్యుడితో.